

Nog meer stoom uit m'n oren!

dinsdag 04 december 2007

Ik heb u beloofd het vervolg te beschrijven van mijn lieflijke vanillekleurige keukenkastdeurtjes, waar ik ondertussen al een jaar op wacht! Als u het vervelend vindt worden, lees het dan maar niet en ga dan gewoon wat zinnigers doen, het mannetje 28 lezen of zo. Vandaag de grote dag, 4 december! De Keukenman zou weer langs komen tussen 10.00 en 14.00 uur en zorg vooral dat u thuis bent! Dus wel goed voor mij om een dagje verplicht thuis door te brengen. Ik druk Kees op z'n hart dat de bel in elk geval voor deze dag gemaakt moet worden. En ja, dat is na een ritje naar de Gamma tot mijn grote vreugde gelukt! Kees knutselselfabriceerde zelf gisteren de deurbel aan de muur, geweldig toch? Vanmorgen heb ik de bel toch nog voor de zekerheid een paar maal geprobeerd en hij rinkelde er vrolijk op los! 's Morgens om 10 uur zit ik dus met een pot thee pontificaal op een stoel voor het raam. Kom maar op, ik ben er klaar voor! Maar na een uurtje toch maar wat gaan rommelen, want wachten duurt lang. Geduld is op en ver te zoeken na al die loze en overgeslagen, veelbelovende bezoeken van de Keukenman. 'Klant is koning bij Wooning'; mompel ik bij mezelf. Minuten, uren gaan voorbij. Twee uur, u raadt het al, nog geen Keukenman, ik probeer nogmaals de bel en denk dat ik zo langzaam aan toch gek ga worden! Ik bel naar de servicedienst van Wooning, ik doe na het noemen van mijn ordernummer, nog aardig rustig - voor mijn doen - mijn verhaal. Wordt natuurlijk doorverbonden, doe nogmaals iets minder aardig mijn verhaal, over een Keukenman die waarschijnlijk verdwaald is en niet op komt dagen! Ik vraag aan het meisje - met lief Limburgs accent- kun je ook een kijkje nemen in ons keukendossier? De oh's en de ah's en natuurlijk welgemeende excuses zijn niet van de lucht, maar wat koop ik daarvoor? Ach ja, lief kind je kunt er ook niets aan doen. 'Ik bel nu meteen de monteur, blijft u hangen? Of bel ik u terug?'; 'Nee', zeg ik resoluut 'ik blijf hangen', voordat ik haar weer kwijt ben en nooit meer spreek! Helaas, de monteur heeft z'n voicemail aan staan. Ze heeft hem wel ingesproken! Ze belooft me zo snel mogelijk terug te bellen. Geduld, het is een zeer schone zaak! Maar niet getreurd. Na een minuut of vijf word ik terug gebeld door de lieflijke dame. 'Mevrouw ze zijn onderweg, het zat wat tegen'. Ach kan gebeuren. Na een kwartier rinkelt onze nieuwe bel als muziek in mijn oren, twee man sterk vrolijk lachend voor de deur. Maar helaas zonder kastdeurtjes, die moeten nog gebracht worden door een collega uit Den Haag. Eerst maar even koffie gedronken. De Keukenmannetjes proberen mij aan alle kanten gerust te stellen. Na een half uurtje draait het volgende busje van de Keukenman de dam op. Vol verwachting klopt mijn hart. Zijn de deurtjes vanillekleurig of dit keer zwart? Afijn ik laat u niet langer in spanning: de deuren zijn gelukkig dit keer in het goede kleurenbad beland. Ze worden uitgepakt en bekeken. En de grootste Keukenman vertelt mij, dat hij toch wel denkt dat het dit keer in orde gaat komen. Mijn hart maakt een huppeltje, maar eerst zien en dan geloven. Een diepe grom maakt mij wakker uit de droom Helaas mevrouw, de koelkastdeur is beschadigd. Geduld, geduld, geduld, geduld. Heel langzaam komt de stoom weer uit mijn oren kringelen! Ik roep het uit: Geen gezeur, monteer die deur! Ik ben het zat en kan geen Keukenman meer zien! Ach hij kan er ook niets aan doen. De koelkastdeur is snel bijgeverfd en gemonteerd maar de carouselkastdeurtjes laten zich niet zomaar vanzelf ophangen. Het lijkt in de keuken nog even op een ruzie uit te lopen, als de hulpmonteur niet op tijd de juiste schroevendraaier aan geeft. Ach ja geduld, gelukkig ben ik niet de enige die weinig van dat goed in huis heb. De handtekening wordt dan toch maar gezet, op het formulier van de monteur. De carouselkast is in orde. Maar de koelkastdeur blijkt te smal en een hoek is beschadigd. Het zij u vergeven!!! Ach je kan ook niet alles hebben. Hiermee hoop ik dat de zaak dan eindelijk klaar is! Ik wens beide mannen een fijne avond toe en hoop ze nooit, maar dan ook nooit meer terug te zien!